

romantisk. Det, der sker, er, at aldersgrænsen for revalideringsydelse forhøjes fra 23 til 25 år. Det sker for at harmonisere nedad i forhold til hele regeringens udspil om at forringe de unges vilkår i forbindelse med regeringens arbejdsmarkedsudspil.

Dertil kommer en minimumsgrænse på 200 kr. om måneden for transport, så udgifter under 200 kr. fremover ikke betales.

Jeg skal gøre det kort: Vi finder det her forslag usympatisk. Vi finder det uden perspektiv ud over at forringe økonomien parallelt med de forringelser, der blev førstebehandlet i går i Folketinget, og vi stemmer konsekvent imod.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg skal ikke gå ind i detaljerne i de tre hovedpunkter, der er i lovforslaget, men blot sige, at Det Radikale Venstre støtter.

Tom Behnke (FP):

Vi ser lovforslaget som en harmonisering også i forhold til nogle af de lovforslag, vi havde til behandling i går. Specielt det forhold, at der er mulighed for, at man i særlige tilfælde alligevel kan få den høje ydelse, er det, som vi hænger vores hat på og siger, at så er der i hvert fald ikke nogen, der kommer i klemme. Det er det, vi bærer vores positive tilsagn igennem på.

Når vi nu alligevel har lovforslaget til debat, var der måske et andet sted, hvor man kunne hente nogle penge hjem. Det er f.eks. det forhold, at alene det, at udlændinge er flygtninge, er nok til, at de kan komme ind og få revalidering og revalideringsydelse. Det burde man måske stramme lidt op på og se lidt på de kriterier, så det ikke er nok i sig selv, at man er flygtning, men at der også skal være andre forhold, som gør sig gældende for danskere.

Jeg har noteret mig, at hvis man har muligheden for – og det er der så nogle der kan stræbe mod – at gå fra at være på bistandshjælp og til at få revalideringsydelse, er det jo en ganske pæn lønforhøjelse, man opnår. Det synes jeg er et lidt forkert incitament: at nogle blot af hensyn til økonomien kunne stræbe mod at komme ind under ordningen. Det er der forskellige metoder til at man kan komme. Vi ved alle, at der er en række kriterier for at komme på revalidering, og jeg synes ikke, det er hensigtsmæssigt, at man på den måde ligesom opfordrer nogen til at komme med på revalideringsydelsen.

Men det er nogle småting, som vi kan se på. Generelt støtter vi lovforslaget.

Bruno Jerup (EL):

Så er vi kommet over på den anden banehalvdel igen, og vi kan med det samme sige, at det her ikke er et lovforslag, som kan vinde Enhedslistens støtte. Det er et led i nedskæringen af ydelserne for unge, som regeringen har kørt sammen med en stribe andre lovforslag for gruppen af revalidender mellem 23 og 25 år, som nu skal til at klare sig for en halv revalideringsydelse.

Det er åbenbart et led i hele den samlede buket, der skal sikre, at der ikke er nogle huller, sådan at der eventuelt skulle være nogle unge, der får bare en lille smule mere end andre.

Men gruppen af revalidender er en meget sammensat gruppe. Fælles for dem er, at de er nødt til at få en særlig støtte og en særlig indsats for f.eks. at gennemføre et uddannelsesforløb, og vi finder det meget forkert at begynde at skære i deres ydelse og på den måde gøre deres livssituation vanskeligere, end den er i forvejen. Der er jo en årsag til, at man har skønnet, at de pågældende skal have en revalideringsydelse.

Derudover er der også i forslaget en minimumsgrænse på 200 kr. til transportudgifter. Jeg synes også, det er uacceptabelt. Det er ikke noget, som man kan begrunde. Det betyder alligevel en del penge, når man først har halveret deres revalideringsydelse og så derefter siger, at så skal de også dække nogle transportudgifter på 200 kr.

Samlet set kan vi bare sige, at lovforslaget er uacceptabelt, og at det ikke er noget, som kan vinde vores støtte. Vi håber, at når vi får sat perioden, hvor arbejdsgiveren skal betale sygedagpenge, op – var det fra 2 til 13 uger? – kan vi sortere alle de her dumme lovforslag væk og så alligevel slippe helskindet igennem dette efterår.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen til forslaget. Jeg synes, det er rimeligt og forsvarligt, at man nu laver en bestemmelse, der sikrer en større overensstemmelse mellem de ydelser, de unge får.

Vi kan se, når der er meget stor forskel på de ydelser, folk får i bestemte situationer – f.eks. på en bestemt uddannelsesinstitution, hvor der kan sidde unge ved siden af hinanden med vidt forskellige ydelser og altså nogle, der får meget højere ydelser end andre – at det selvfølgelig er en torn i øjet på dem, der får en meget lav ydelse, og det kan i virkeligheden lægge gift for